

Ошкор ва яширин гуноҳдан сақланинг!

ОШКОР ВА ЯШИРИН ГУНОҲДАН САҚЛАНИНГ!

«АЛБАТТА, АЛЛОҲ СИЗЛАРНИНГ СУРАТЛАРИНГИЗ ВА ЖАСАДЛАРИНГИЗГА
ҶАРАМАЙДИ ВА ЛЕКИН ҚАЛБЛАРИНГИЗ ҚИЛГАН НАРСАГА ҶАРАЙДИ».
(МУСЛИМ РИВОЯТИ).

ҲУМАЙРО ТАЙЁРЛАДИ

АХЛИ СУННА ВА ЖАМОА МАЗХАБИ АСОСИДА ПОК АҚИЙДА ВА МУСАФФО ИСЛОМГА ИНТИЛИШ,
ҚҮРЬОН ВА СУННАТНИ ҮРГАНИБ АМАЛ ҚИЛИШ, ИСЛОМИЙ МАЪРИФАТ ТАРАТИШ, САЛАФИ СОЛИХ, – УЛУҒ МУЖТАҲИДЛАРГА ЭРГАШИШ,
КЕНГБАҒИРЛИК ВА БИРОДАРЛИК РУХИНИ ТАРҚАТИШ.

16:42 / 05.09.2017 5540

Қалбни поклашдан ғофил ҳолда соф Ислом бутун гуноҳлардан фориғ қиласи деб тушуниш ақлданми?! Исломни лозим тутган мусулмон кишининг аъзолари кичик гуноҳларни қилсалар-да, катта гуноҳдан тийилишига замон гувоҳдир. Мусулмонлар маст қилувчи ичимлик ичмайди, зино қилмайди, қимор ўйнамайди ва ҳаттоки, чекмайди ҳам. Лекин уларнинг қалбларида кечадигани бошқа нарсалардир.

Улардан кўпчилиги қалбида соф – мусаффо раббоний тарбияни афзал кўришини инсоф билан эътироф қиласиз.

Аъзолар амалига қодир ҳолда қалб уйига эътиборсиз бўладиганлар ҳам оз эмас. Шу каби (Исломга) даъват, биродарлик ва яхши ахлоқ ҳақидаги кўп сўзлар аъзоларда гуноҳ хатарини уйғотадиган нафсадаги маъсиятлар ва қалб касалликларидан бўлган риё, ғазаб, нафрат билан ёнма-ён туради. Масалан, зинокор тошбўрон қилинса, кечирилади. Аммо гуноҳкор қалб соҳиби фақат дўзахда қарор топади, гарчи унинг зоҳирий амали сизни ажаблантирса ва бошлиқларнинг мулозимлари атрофидаги тушунарсиз гаплари сизни мафтун этса-да.

Албатта, Аллоҳ таоло бизни гуноҳларни тарк этишга буюрди. Бу гуноҳлар зоҳирий (қўл, тил, фарж ва бошқа аъзолар билан) қилинадими, яширин

(ҳасад, кибр, ужб (ўзидан ажабланиш) билан) қилинадими – баробардир. Аллоҳнинг назари тушадиган қалбни тўғриламай, зоҳиран тўғрилаш фойда бермайди.

«Албатта, Аллоҳ сизларнинг суратларингиз ва жасадларингизга қарамайди ва лекин қалбларингиз қилган нарсага қарайди».

(Муслим ривояти).

Яъни аниқ бўлган гуноҳ амаллар ботиний бўлганидир. Даъват йўлида юрувчилар тажриба қилиб қалб касалликлари шайтоннинг ўқига боғланган занжир эканлигини билдилар. Фиқхий фикрга мухолиф бўлиш учун қалбларидағи ёмонликлардан ғазаб-нафрат тарқатган ҳолда дунёдаги сафларда тасбеҳни ишлатган қанчасига бидъат этибори билан қарашиб зоҳир бўлди. Бироқ кибор уламолар, даъватчилар ва солиҳларнинг гапига кўра уларни шубҳалар ўраб олган. Фикри тор, шаръий илми кам бўлгани учун шубҳаларни тақсим қилолмайди. Шайтон унга даъватда муҳаббат бўлишини унуттиради. Ўз гумонлари билан қалбларида ғазаб қайнайдиганларга ғалабага эришиш учун ўрин йўқдир. Аллоҳнинг раҳматига, шафқатига ва муҳаббатига йўлиқиш учун қалбини поклашда Аллоҳ билан шартлашиб ғалаба қозонади. Зоҳирини тўғрилаб, мағрурлигини сақлайдиган иблиснинг ёмонлиги бўлган иш амалга ошмайди. Кўпинча у (шайтон) оқибати ёмон хотима бўлган қалбнинг ҳалокатига ташлайди.

Бу даъватдаги асосий унсур инсондир. Инсондаги асосий унсур қалбdir. Бу даъват фақатгина «Аллоҳга соғлом қалб билан келганлар»га ва «очиқ қалб билан келганлар»гагина ёрдам беради. Ким ҳақиқий иймоний тарбияси етарли бўлмаган даъватчиларнинг ҳолига назар солса, уларнинг турли шакл ва кўринишларда зоҳирга чиқиб қолганини кўради. Масалан, Аллоҳ учун ёмон кўриш ёки яхши кўришда ҳаддан ошиш биродарликнинг маъносини ўзгартириб, уни муайян томон – ўзи мансуб бўлган жамоа, партия, сиёсий ҳаракатлар доирасидагина чеклаб қўйиш, шахслар ва ташкилотларга таассуб қилиш, «ҳали дунё кўрмаган ўзгача олам», «Ундан бошқа ҳамма нарса ботил бўлган мазҳаб»ни даъво қилиш шулар жумласидандир. Буларнинг барчаси нафсни тўғрилашга беътибор бўлиб, уни ўзгартирмай, мункар ишлардан қайтармай ва Қуръону суннатга эргаштирмай ташлаб қўйишдан келиб чиқсан муқаррар натижадир. Бу инсонни залолатга бошлайдиган шайтоннинг йўлидир. Чунки у очиқ маъсият томондан келмайди. Шайтон уни ботилни фақат зоҳири билан, муҳкам ва муташобих ҳукмларда ихтилоф қилиш билан машғул қиласади.

Кейин унинг атрофида тўпланган жамоатнинг турли фирмаларга ажралишига сабаб бўлади.

Албатта, бу даъватнинг асосий унсури инсондир. Инсондаги асосий унсур эса қалбdir. Бу даъват фақат «... **Аллоҳ ҳузурига саломат қалб ила келса**» (“Шуаро” сураси 89-оят) ва «...**қайтувчи қалб ила келган**» гадир (“Қоф” сураси 33-оят).

Бундай қалб эгасининг тана аъзолари, ботини ҳам, зоҳири ҳам бир хил уйғунликда, фақат Аллоҳнинг тоатига юради. Аллоҳ уни саъй-ҳаракатига баракот беради, натижада одамларга динни яхши кўрсатадиган, ўrnak бўладиган солиҳ кишига ҳамда одамларнинг муҳаббатини жалб қиласидиган кишига айланади. Чунки уларнинг даъват қуроли яхши сўз бўлади.
«**Одамларга яхши гаплар айтинг**» (“Бақара” сураси 83-оят).

Улар яхшилик қиласидилар «... **ҳамда яхшилик қилинглар, шоядки, нажот топсангиз**» (“Ҳаж” сураси 77-оят).

Тўғри бўлишга чақирадилар. «**Имконим борича фақат ислоҳ қилишни истайман**» (“Ҳуд” сураси 88-оят).

Аммо кимки қалбини мубоҳ ишларни тарк қилиш билан мақтанадиган касалликлардан сақламай туриб даъватчилар гурухига аралашса, унинг нафси гуноҳи кабираларга ғарқ бўлади. Бу одам худди ёмғирдан қочиб дўлга тутилган кишига ўхшайди. У даъватчилар сафи орасида ўзининг жоҳиллиги, ўзига бино қўйганлиги сабаб ваҳн ва ҳасрат-надоматга тушиб қолади. Даъватчи аввало нафсини тарбиялашдан бошлиши яхшидир. Гоҳида мусулмонлар ҳам мағлубиятга учрайдилар худди «ҳунайн» жангидаги бўлгани каби. «**Ҳунайн кунида ҳам. Ўшанда сизни кўплигингиз ажаблантирган эди. Бас, сизга ҳеч фойда бермади ва ер кенг бўла туриб, сизга торлик қилиб қолди. Сўнгра ортга қараб қочдингиз**» (“Тавба” сураси 25-оят).

Мўъмин кишига Аллоҳнинг йўлига одамларни чақиришда ўrnаклик вожиб бўлади. Одамлардан бошида айб-хатоларини беркитиб яширади. У бошида қилган хато-айбларини яшириб зоҳири ва ботинини ҳаётининг охиригача ислоҳ қилишда истиқоматда туради. У истиғфорда бўлиб тавба қиласиди, Аллоҳ унинг бошида қилган гуноҳларини кечираади.

Ҳумайро тайёрлади